

ნახევანი

6

ISSN 0132-6015
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

1981

ნომერი ექვანება აფხაზეთის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის შუამდინს შპ-60 წლისთავს

გამარჯობა, აფხაზეთო, შენი!

ახსენებთ, შენი!

გამარჯობა, აფხაზეთო, შენი! ლურჯო მთებო, თუთოო სანატორიო, მომენტარა მზე სინათლის მფენი, მომენტარა ზღვა, რომელიც შორია...

— ძვირფასო იუბილარო აფხაზეთო! მხურვალე მზე და მადლიანო მინაჲ, ზურმუხტო ზღვაო და ზეიადო კავკასიო...

საქართველო სხვადასხვადას

ნა-წყლის სიკეთე, სიოხე, მოგზავნებათ, საქვეყნოადა ცნობილი, ხოლო რაც შეეხება სიყვარულს, დედენ, რომ ყოველი შრომითი წარმატება, ყოველი გამარჯვება მოიპოვებულა იმ დიდი და შურეველი სიყვარულით, რომელიც ირთიდან მოსდგამს ჩვენს უფადრებელ მინაჲს მცხოვრებ აფხაზ, ქართველ, რუს, სომეხ, ბერძენ, უკრაინელ, ესტონელ და სხვა ხალხებს...

1921 წელს ციტრუსები გაშენდა იქილი საქართველოში, საიუბილეო რაოდენობა 8.300 ჰექტარზე მოიყვანა 40.600 ტონა წყვილი. 1921 წლისთვის აფხაზეთში აღესრულა მოსახლეობის 3 ტერიტორიით; დღეს — 211 აფა-ბალი და 387 ბიბლითითაა...

დამირი გულია

აფხაზეთის სახელმწიფო აკადემიისი

ბაბარა შინეაჲ

აფხაზეთის სახელმწიფო აკადემიისი

ფოთა მადლა

პირსულ ნახასალია

ქაიი-ქაითანი

თავად ჩაგუს ტუტუმბე გარდაცვალა. თავადის შემცხადებელი აფხიზის. შემცხადებელმა პარამოთან მიჰქაუნა ცხენი, აღვირი მოსწია და ხმაილა ცხენი:

ალქასანდრა თარბა,

ნურბათი შონინა,

ყაჷური ვილი

აი, ვაისიმის მამლის ყიფილო, ცხენის ფეხის ხმა მოედო შუაქს, გოგონა სარკმელს აღდგა ღიმილით და ბაღის ურბანაჲ, უშურია, ნუ ყფო!

ალისა გუბაჷჷ,

ნუთსა მიმპია,

რამონიანოზოქილი წინადადება

— როგორ გავინა, თამაქიო სასაგებულოა, თუ მანეა ადამიანისაჲს? — რა თქმა უნდა, მანეა! — თუ მანეა, რატომ ჰქვია ზეგარეტებს „ჰოლბეთი“, „იოს მონი“, „ირიფა“, „იქროს საწმისი“, „აირომატული“? კოლოფს შეხედე და მოწყვეტე მანეაგანა!

მარიამ ნარდინა,

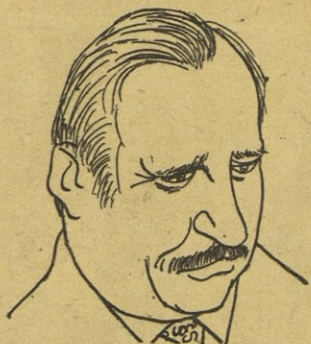
ლეონიდი ტშაკურავა,

მელა-ფარისი ბაბეჲ!

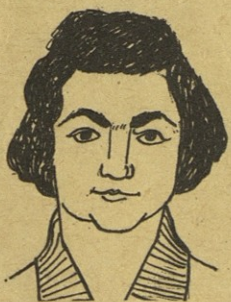
ერთხელ წვენი ფერმის გამგებელ დანიშნა წუწკი მელა, განიხარა მისი საქმე, კუდიც უფრო დაიგრძელა. რომ გამიზდა დრო და ხანი, გუგუბს კბილა გაუკრა მელამ, და მისი მელაჲ დაიშრა, შამწინა მანეც ვუკლა.

ნორა საპანია,

ვასილ ქნელავა,

სვეტლანა ქიჯვა,

ივანე გუბაზი,

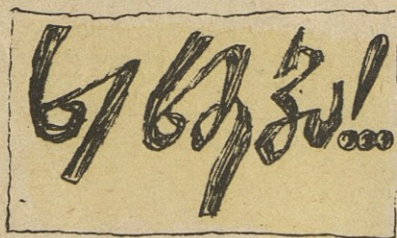

ტაცა ქარღავა,

— ოჩაჩირის მეფრინველეობის ფაბრიკაში შავვა ჭირვა უამრავი ქათამი გაგვიყვითა, ამიტომ გადავწყვიტეთ, დავეყაროთ სანიმუშო სანიტარული წესრიგი და, თეთრი ხალათის გარეშე, ტერიტორიაზე არავინ გავაჭაჭანოთ!

ივანე თარბა

დგას მარტოხე მარტო,
არაფერი ართობს...
უსველებდა წინათ
მწვანე ტოტებს წვიმა!
ლამაზი და ტურფა, —
კობტა ასულს ჰგავდა,
ამწვენებდა უბანს,
იღვა ბადის კართან!
ეურადღებას ახლა
აღარავინ აქცევს,
გული მწარედ წყდება, —
მწუხარებით სავსეს!
ბევრმა არ დაწოგა
გუშინწინ და გუშინ,
ტოტი მოჭრა ზოგმა,
ზოგმა დაჭრა გულში...
ბევრმა, როგორც ხედავთ,
არ დაინდო ხე და
ასე გაიმეტა
მეტისმეტის მეტად!
ხეს ფოთლები სცივია
ნელა, ნება-ნება,
კანკალებს და სცივია
და თანდათან ხმება!..
ენა მაინც ჰქონდეს,
რომ აყვირდეს ქარში! —
ნეტავ, რას იტყოდნენ
ხის მკვლელები მაშინ?!

აფხაზურიდან თარგმნა
ვახტანგ ჯავახიანი

შამილ ფილია

არ მახსოვს!

როდესაც მეზობლებმა ახრას მოახსი-
ნეს, დათვის ბუნაგი ვნახეთო, მაჩვენეთო.
ადგილი დაათვალიერა და იკითხა, ვინ გაბე-
დავს ბუნაგში შესვლასო?
ხმა არავის ამოუღია.

— თუ ასეა, მე შევალ, ოღონდ ფეხებზე
ღვლერჭი გამომაბოთ და ფხიზლად იყავით! რო-
ცა დათვის ორივე ხელს მაგრად ჩაეჭიდებ, ფეხის
ქნევით მოგცემთ ნიშანს და ორივე გამოგვათ-
რიეთ ბუნაგიდან! — დაარიგა ახრამ მეზობლე-
ბი.

ახრას ნათქვამი შესარულეს. ფეხზე ღვლერჭი
ჩააბეს. იგი ცოცვით შევიდა ბუნაგში. დათვის
რომ მიუახლოვდა, ხელები ჩაავლო მაგრამ უკა-
ნა თათებში კი არა, თავში. ფეხების ქნევა რომ
დაიწყო, მეზობლებმა თქვეს, ახრამ დათვი დაი-
ჭირა და ნიშანს გვაძლევსო. აიღეს და, რაც
ძალა და ღონე ჰქონდათ, ღვლერჭი დაქაჩეს,
გამოათრიეს და ახრას უთავო ტანი შერჩათ
ხელთ.

წავიდნენ მის ცოლთან და ჰკითხეს, ჰქონდა
თუ არა ახრას თავი, დათვის დასაჭერად რომ
წამოგვეყვასო.

თავი ჰქონდა თუ არა, არ მახსოვს, ოღონდ
წვერებს კი აცანცარებდა, საუზმეს რომ მიირთ-
მევდაო! — უპასუხა ჩაფიქრებულმა ცოლმა.

ჯერ სადა ხარო...

მალა ზედ წამოადგა ხაფანგში მოხვედრილ
მგელს.

— ხედავ, რა უბედურება შემემთხვა?! — უთხ-
რა მგელმა.

— ჯერ რა გიჭირს, ნამდვილი უბედურება მა-
შინ ნახე, ხაფანგის პატრონი რომ მოვა! — უპა-
სუხა მელამ.

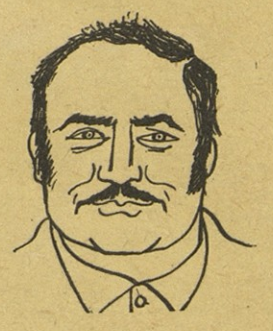
აფხაზურიდან თარგმნა
პორის გურგულიანი

თამარა ულეჯო,

ელვირა როზანი,

კარაპეტ თაქეჯიანი,

ნაზიმროლა ხასანია,

სასამართლოში

მეჯინიბე არსანამ ბატონის ცხენები საჯინბოში დაბინავა და კარები ჩაკეტა. საჯინბოში ღამით მგლები შეიპარნენ და ერთი ცხენი დაგლიჯეს.

ბატონმა არსანას უჩივლა.

— ღამნაშავე ვარ! — თქვა არსანამ სასამართლოზე.

— შენ აკი ცხენები დაამწყვდიე და კარებიც ჩაკეტე! — უთხრა არსანას მოსამართლემ, — მაშ, გვითხარი, რაში ხარ ღამნაშავე?

— ცხენების მაგივრად მგლები რომ დამემწყვდილა, ეს ამბავი არ მოხდებოდა! — უთხრა არსანამ.

დღისით-მზისით!

მოსამართლე ეკითხება ქურდს:

— როგორ შესძელით, დღისით-მზისით, სხვისი ბინის გაქურდვა?

— პატრუცემულო მოსამართლე, წინათ თქვენ ღამით ქურდობისათვის გამასამართლეთ, ახლა დღისით ქურდობას მსაყვედურებთ! აბა, როდისღა ვიქურდო?

მიხეილ ლოლუა,
ავტორისული თარგმანი აფხაზურიდან

მელას სიზმარი

როს წუწკი მელა მახეს გაება,
თქვა: „თვალს დავხუჭავ, იყოს ზმანება“.

აფხაზურიდან თარგმნა
გორის გურგულიამ

— საჩივარი რომ იყო, მაიაკოვსკის ქუჩა ჩაბნელაბულიყო, დადასტურდა?
— მითვარინი ღამე იყო და, ნანილო-ბრივ დადასტურდა!

კუმფ ლომია

წითლად აფეთქდა როცა აისი, გაჩნდა ამქვეყნად, გაჩნდა... თავისთვის!
იყო ჭკვიანი — მხოლოდ თავისთვის და ეჭვიანი — მხოლოდ თავისთვის!

ჩუმად იცინა — მხოლოდ თავისთვის!
რაც შეიძინა — მხოლოდ თავისთვის!
იყო ძლიერი — მხოლოდ თავისთვის და ბედნიერი — მხოლოდ თავისთვის!

თუ რამ იცოდა — თავისთვის მხოლოდ!
თავისთვის! — მაგრამ, ბოლოს და ბოლოს, ერთხელ, როდესაც დადგა დაისი, მოკვდა უეცრად, მოკვდა... თავისთვის!

და ეს არაა დასამალავი:
იყო თუ არა, ახსოვს არავის!

აფხაზურიდან თარგმნა ხუტა გავუამ

აფხაზური ხალხური იუმორი

გაბრაში. შესანიშნავ სასახლეში, ცხოვრობდა რუსეთის უკანასკნელი მეფის—ნიკოლოზ რომანოვის — ახლო ნათესავი, ოლდენბურგის პრინცი. ერთხელ მასთან საქმეზე მივიდა გონებამახვილი და ენამოსწრებული ჩაგუ ჩაცბა.

პრინციმა წესიერად არც კი მოუსმინა ჩაგუს და მისი თანდასწრებით, უბრძანა მსაბურს, ეტლი მიერთმიათ, — სადღაც მივდივარო.

თავმომწონე აფხაზმა წყენა არ შეიმჩნია, გამოეთხოვა პრინცს, ჩქარი ნაბიჯით გამოემართა საპარადო შესასვლელისაკენ და ჩაჯდა ეტლში, რომელიც, ისიც იყო, ჭიშკართან გაჩერდა.

— წავედით! — უბრძანა მეეტლეს.

დაბნეულმა მეეტლემ ბრძანება შეასრულა.

— აქ ჩამოვალ! — უთხრა ჩაგუმ, გუდაუთას რომ მიალნიეს.

— პრინცს რამე საქმე აქვს აქ? — იკითხა დაეჭვებულმა მეეტლემ.

— არ ვიცი, — უპასუხა ჩაგუმ, — მე კი მაქვს. აქ ჩემი ნათესავები ცხოვრობენ!

— დავილუპე! — აწუნუნდა მეეტლე, — გადაირევა პრინცი!

— შენც უთხარი, სტუმარი მშვიდობით მივიყვანე ადგილზე-თქო, რისთვისაც დიდ მადლობას ვუხედი! — დაამშვიდა ჩაგუმ მეეტლე.

ჩაინერა და თარგმნა
ზაურ გუტბამ

ნომერი მოამზადა „ნიანგის“ სპეციალურმა კორესპონდენტმა
ზურაბ ქაჯაიამ

210 81
14.11

სატირული ჟურნალი „ნიანგი“
შურნალი „ნიანგი“
№ 6 (1992) მარტი
ბამონის 1923 წ. ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ გოლქვაძე

საკრედიტო
კოლეგია:

- ზაზუა ამირაჯიბი
- ნოდარი ბარათია
- ბორის გურგულია
- ნოდარ ლუმაბაძე
- რევაზ თვარაძე
- ჯემალ ლოლუა
- ნოდარ მაღაჯონია
- (მხატვარი-რედაქტორი)
- გაშან სინბარულიძე
- (პასუხისმგებელი მდივანი)
- ალექსანდრე სასონია
- გიგლა ფიცხვალაძე
- ჯანსუღ ჩარკვიანი
- თამაზ წიგნიშვილი
- ვაჟა ზანიშვილი
- (მთავარი რედ. მოადგილე)
- ნაფი ჯუსიოთი

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კუსალაშვილი

გადაცემა ასაწყობად
23. 2. 81 წ.
ხელმოწერილია დასაბეჭდად
30. 3. 81 წ.
ქალაქის ჯომა 70x108 1/2
ფიზიკური ნაბეჭდი
ფურცელი 2
საალრიცხვო-საბამოცემლო
თაბახი 1,7
საქართველოს კ. ცკ-ის
გამომცემლობა,
ლენინის ქ. № 14,
შეკვეთა № 562. უე 00652.
ტირაჟი 150.950.
ქურნალი გამოდის
თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული
მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მისამართი:
380008, თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი, № 42.
ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 93-62-04, მთ.
რედ. მოადგილის — 93-19-42,
პ/მ მდივნის — 93-10-78, მხატვარი-რედაქტორის — 99-02-38,
განყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკე-
ბის — 99-02-38, მდივანი-მემან-
ქანის — 99-76-69.

სატირიკო-იურიტიკული
ჟურნალი „ნიანგი“
(на грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели № 42.
Издательство ЦК КП Грузии
Типография Издательства ЦК
КП Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.
ფაქსი 20 333031
ინდექსი 76137

ელემი ხარ კატარა!

ელემი ხარ პატარა,
აფხაზეთო, ნეტარო!
მშვენიერი ამზარა!
მარტო შენ გაქვს, სხვას — არა!

ჩემი კუბოს ფიცარო —
ნაძვნარო და ფიჭვნარო!

შენი ზღვის და შენი ცის
ფრინველია ფენიქსიც:
და ალსდექი მიტომაც
ფენიქსისებრ ფერფლიდან,
და იმ ფერფლის სითბომაც
გაგანათა ღმერთითა!

არსად არის მზისქვეშეთს, —
შენ რომ ზღვა გაქვს, — ისეთი!
ოდით მოსდგამს დიდება
შენს ხალხს — მცირერიცხოვანს —
ლეგენდებად, მითებად,
ზღაპრებად რომ იცხოვრა!

არსად არის მინაზე —
ტბა — ლამაზი რინაზე!
მტერმა ბევრჯერ მოგმეხა,
დაგიბნელა მზე შინა!..
შენს გმირსა და მშრომელ ხალხს
აბჯარასხმულს ეძინა!..

და საბუდარს არნივთა
ცრემლის წვიმა აწვიმდა!..
და აფხაზი ოხერივთა
ბარავედა და თოხნიდა!..

თუკი არის, რით არის
მხარე — შენებრ მდიდარი?!

ვისაც უნდა ნახვა მზის,
ნახოს მინა აფხაზის —
ფრთა ფრთამრავალ არნივის —
საქართველოს ნაწილი!

მტაცებელი გტაცებდა
ჩვილებს აკვნებთანდა!..
მძიმე სუფელა დაგსუფელა,
გულს დაგაჩნდა იარა!..

შენი მინის ძირი ვარ,
შენი ღვიძლი შვილი ვარ!

მტკივა შენი წარსული,
შენი ანმყო მახარებს!
მეცხრე ცაში ასული —
ელემი ხარ ახალი!

მე შენი ხის კვირტი ვარ!
ამ ედემის მკვიდრი ვარ!
თქვენ მოგმართავთ, ხალხო, თქვენ,
დამიჯერეთ, დამენდეთ! —
სიხარულით აღვაგზოთ,
მოუუაროთ ამ ედემს!

აფხაზურიდან თარგმნა
ზაურ გოლქვაძე

1. ამზარა — პაკინტოს
აფხაზური სახელწოდება

— ელემი და სამოთხე კალიფორნიასა და ფლო-
რიდაში კი არა, აფხაზეთში ყოფილა!

